

pokoriten

Busfertig. spokorjén, sgrévan, pokárn,
pokoriten. poenitens, poenitentiae stu-
dens, de peccatis dolens.

pokoriti

Luo,
luere peccata. vm seine Sünden gestraft werden, oder seine sünden büssen. fa svóje pregréjhe vólo ftráffan ali Castigàn bíti. ali svóje gréjhe pokorýti.

pokornost

Willfährigkeit. radovólnoft, volnúft, pèrprávnost, pokórnoft, podlóshnoft. lubentia, promittudo, obedientia, obfequium.

pokornost

Gehorsame. pokornost, pokorschina. obedien-
tia, obsequium.

HIPOLIT: Dict. II. 71

pokornost

Obsequium, gehorsam, willfahung, dienst
erweisung. pokornost, perwólejne. slufhba,
ali poslufhba, postrejšhba, slufhabnost.

HIPOLIT: Dict. I, 402

6

pokornost

Obtemperatio, gehorsame. pokornost,
pokorščina, slúshajne, bugajne.

HIPOLIT: Dict. I, 405

pokornost

Obedientia, gehorsame. pokórszhina, pokor-
nost, podlófhnost, búganîe.

pokorodelnik
u

Reuend. spokorjèn, sgrevan pokurodèlnik.
poenitens.

pokorščina

Folg, gehorsame. búganie, slúšhanie, pokór-
szhina. obedientia.

pokorščina

Willfahung, folg, gehorsame. flúshanie, bú-
ganie, pokórszhina. obsequium, obedientia.

HIPOLIT: Dict. II, 262

pokorščina

Pflicht, am, schuldigkeit, schuldige gehorsame.
shlusbá, dolshnúft, podlóshnost, pokórszhina.
officium, munus; obligatio: Debita obedientia.

pokorščina

Hauszucht. hišna pokórszhina, hišni strah,
navúk. Disciplina domestica.

pokorščina

Huldigen, sich mit dem Eid Verbinden. pokórszhino,
svejštóbo, inu sposhtovánie oblubíti, se h'timu
skus perfégo savésati, se podvréjzhi inu podló-
shniga ſturíti. in leges jurare, in verba magi-
ſtratus jurare.

pokorščina

Gehorsame. pokornost, pokorščina. obedientia.
obsequium.

HIPOLIT: Dict. II, 71

pokorščina

Zucht, unterweisung. ťtrah, návuk, podvúk, pod-
vuzhénie, podvíshanie, pokórszhina. **D**isciplina.

pokorščina

Obsequela, gehorsame. pokorščina,
bügajne, bliščajne, podložnost.

HIPOLIT: Dict. I / 402

pokorščina

Obfequentia, bewilligung zu thun, was man wil.
pervólejne, ali pervóla sturíti, kar éden hózhe.
pokórszhina, poslúshejne, poslúfhba, postréjfhba.

pokorščina

Perdomitus, zam gemacht, überwunden. krotàk
sturjèn, vkróten, vtoláfhen, premágan, v'pokór-
szhino perprávlén.

pokorščina

Perdomitus,
armis perdomitus. durch die waffen überwunden.
skus orrófhje premágan h'pokórszhini perprávlén.

pokorščina

Perđomo, bezämen bezaumen, überwinden. cilu
vkrotíti, vtolášhiti, vberfdáti, pervádití,
vdomázhiti, krótkiga sturíti, v'pokórszhino per-
právití, premagáti.

pokorščina

Obtemperatio, gehorsame. pokórnost, pokór-
szhina, slúshajne, búgajne.

pokorščina

Obedientia, gehorsame. pokorščina,
pokornost, podležnost, bûganie.

HIPOLIT: Dict. I, 397

pokorščina

Pietas,

pietas in parentes. gehorsam gegen den
elteren. pokorščina proti staršam.

HIPOLIT: Dict. I, 471

pokorščina

Sequacitas, folge. ishája, ishòd, ishodíszhe.
slúshajne, búgajne, pokórszhina.

HIPOLIT: Dict. I , 601

pokorščina

Devincio,

devincire vrbem praefidifs. eine Statt durh
den Zusaz oder die besazung in der gehorsame
behalten. énu méstu skus perstáulene shánze
inu gradóve ali skus perstávik tih fholnérjou
v'pokórszhini obderfháti.

pokositi

Defalco, abmähen, von der Summ abziehen.
travo kofsíti, pokofsíti: od shume doli
potegníti, vtèrgati.

pokositi

Emeto, Meyen, schneiden. kofsíti, poshėti,
pokofsíti.

prokositi

Sicilio, schneiden, mähen. réjfatí, kofsítí,
pokofsítí taísto trávo, katéro so ti koszi po-
pústili na trávníki.

pokositi

Abgrasen. trávo poshēti, pokofsiti. gramen demeterē
vel defsecare.

pokositi

Abmähken. pokositi, poski'ti. Sihe tondeo,
detou'eo, demeto prata.

pokositi
pokoseč

Foenifeca in Prato facit foenum Defecans gramen
falce foenaria der Mäder auf der wiese machet heu
abhauend das Gras mit der Sense, ta kosz na Trav-
niku dela sejnú pokofsézh to travo s'kofsó,

HIPOLIT, Dict.:
Orbis pictus, 19

pokositi
pokošen

das ist mir ein gemeyte Wissen. letu je meni glyh-
ravnú kakor en pokóshen travnik, meni je sedéj
cilu lahkú: sedéj bom ješt eno veliko shetvo pres
séjtve imél. rem factam habeo: Confecta res est
sine sacris: meto messem maximam.

pokositi
pokosěn

quae defecta foenum fiunt. welche abgehauen heu
werden. katere pokoshene sejnú rátajo,

HIPOLIT, Dict.

Orbis pictus,

4

pokositi
pokosen

Resurgit.

herba caesa resurgit. das abgehauene
gras wächst wider. za poroshena tráva
lípet rásto.

HIPOLIT: Dict. I, 569

pokositi
pokošen

Mefsus, abgeschnitten.   pofhèt, pokoshèn.
Herbae mefsae falcibus.   abgemayet kraut.
pokoshéna tráva.

pokositi
pokošen

Aridus,

prata arida. abgemeyte wiesen oder thätte.

pokošeni trávníci; sušeti; ali pokošeni

HIPOLIT: Dict. I. (Prepis), 49

pokositi
gokosěcu

Sicilimentum, grün emd, emd. tu selénu biljè
od pokoshéne tráve, katéru na trávníki ostáne.

pokoštanie

Degustatio, das Versuchen. pokúšenie,
pokúšanje, pokúšania, pokúšanie.

pokoštati

Delibo, ein wenig mit den Leisen versuchen.
enu malu is shnáblami pokúšati, pokúšati,
pokúštati.

---

poškōtati

Praegusto, vorher versuchen. poprěj pokúfsiti,
skúfsiti, pokúshati, ali poškōtati.

pokoštati

Dequfte, versuchen, kosten. skúfsiti, skúfhati,
pokúfsiti, pokúfhati, pokófstati.

pokóstati

prolibo, zu erst ein wenig versuchen. h'pér-
vimu énu málu pokúfsiti, pokúshati, pokóftati:
skúfsiti.

pokúšati

Regusto, wider versuchen. súpet pokúšiti,
v'drúgu pokúšati, pokúšati.

pokoštati

Credenzen, Versuchen. pokúšiti, pokóšh-
tati, pokúšhati. libare, gustare potionem,
vel explorare gustu: praegustare.

pokoštati
pokošten

Praegustatus, vorher versucht. poprèj pokúshen
ali pokúfsen, kóftan, pokóftan.

pokovati

Procudo, schmiden. kováti, pokováti. procu-
dere Enfem. einen degen schmiden. en mezh
kováti.

HIPOLIT: Dict. I, 510

pokradenje

Direptio, Glünderung, berabung, pokradenie,
oplénenie, -ob-ali porüpanie, porüblenie.

HIPOLIT: Dict. I. (Prepis), 790

pokuegan

glej pokuegati - pokuegan

pokrajina

Miles,

Miles limitarius. ein graniz Soldat. en sol-
dát na pokráyni.

pokrajina
- ajna

Ziel, Zil. mejnyk, kónez, kraj, pokrájna.

†
Terminus.

pokrajina
podrajna

Confinium, est March, Marchstein. prokrájna,
mejnyk.

HIPOLIT: Dict. I. (Prepis), 121

pokrajina
- krajina

Margo, Rand, bort eines dings. die marchen,
frontieren, grenzen. kray, rob, kónez sléj-
herne rizhý, flásti per búkvah. méjnik, krá-
jovina, ográja, pokrájnia

pokrajina
pokrajine

Protermino.

finis usque et usque proterminare. die grän-
zen allweil hinfür erweiteren. te pokrajine
vseokufi dalje naprej resprostriti, ne
shirjati.

HIPOLIT: Dict. I, 52B

pokrajina
podrejine

Protermino, die grænzen erweiteren. te
pokrâyne reshírítí, resprostránítí,
resprostórití.

HIPOLIT: Dict. I, 523

pokrajina
podrajine

Confinia, Anstösse, landmarchen, frontieren.
deshélske meye, pokráyne, frontére.

pokrajina
podrajine

L'ollimitor, mit den Granizen zusammen stossen.

s' pokrajnami: vrupaj seferki; confine cali
meye vrupaj imejti, vrupaj leshati, meyr
lafhiti, se vrupaj tishhatei.

HIPOLIT. Dict. I. (Prepis), iii

pokrajina
pokrajine

Colliminium, Anstösse der Marchen. vkup /térnenie
tih mejnykou, confinou, inu pokrájn.

pokrajina
pokrajine

Statuo,

Statuere terminos. Marckstein oder Ziel sezen.
méjniké, ali pokrájne postávití.

pokrajina
pokrajine

Collationneur, Auslöse der marchen. confini; méjnik; pokrajine.

HIPOLIT. Dict. I. (~~prepis~~), 108

pokrajina
pokrajine
- ajne

Servaffo,
peraffare fines. die gränken verwüsten.
te pokrajne patriéti.

HIPOLIT: Dict. I , 465

pokrajina
pokrajine

Terminus, end. Marckstein. der heidnische
abgott über die Marcken, vnd granizen. zyl,
kónez, kray, pokráyna. méjnyk. ta áydovski
malýk zhes méjnyke, inu pokráyne.

pokrajina
pokrajine
-ejne

Landmarken, grenze. deshélske pokrájne,
kráji. fines, Confinia.

pokrajina
pokrajine
-ajne

Marchen, Marchstein sezen. méjniké štávití,
restávlati: pokrájne inu méye neréjati. ter-
minos štatuere, metari, limites ponere.

HIPOLIT: Dict. II, 120

pokrajina
pokrajine

Grenzen, marchen. pokrajine, mějnýky,
přáji, kónxi, meyé. fines, termini,
limites, praes.

HIPOLIT: Dict. II, 81

pokrajina
pokrajine
- ajne

Fines, End oder marchen des Erdrichs. méja,
ali méynik te fémle, pokrájne ali Confini éne
de fhéllé.

,243

HIPOLIT: Dict. I

pokrajina
pokrajine
- ajne

Termino,
quibus finibus terminatur ea regio. wie weit
gehen die granizen selbiger landschaft? Kaku
délezh gredò ali sêfhejo te pokráyne taïste
defhêlle?

pokrajina
pokrajine
- ajne

Tueor,

fines suos ab excurfionibus hostium tueri.

seine granizen Vor feindlichen einfall bewahren.

svóje pokráyne pred sovráfhnim napádkam obvaro-
váti.

HIPOLIT: Dict. I , 687

pokrajinski
- ajnski

Finitimus, anstossend, angränzend. blifhni,
Confinski, pokrájnski, kráyni, sefséjdski.

pokrajinski [= pokrajen]
- majurki.

Limitaneus, : ut limitanei milites. Kriegs-
leüthe, so an gränzen in besetzung liegen.
pokrajinski holnérji.

pokrajina

Glej: pokrajina.

HIPOLIT. Dict. I. ⁻ⁱⁿ (Prepis)